

DOKUMENT O ČINNOSTI FÜHRER BEGLEIT BRIGADE V ARDENÁCH

RÓBERT LAMOŠ

LAMOŠ, R.: Document on the activity of Führer Begleit Brigade in Ardennes. *Vojenská história*, 2, 14, 2010, pp. 99–110, Bratislava.

The presented document from the series ETHINT was discovered by the author when studying materials in the military archive in. It is a copy of the transcription of the dialogue between Otto Remer with an American investigator in English and it approaches Ardennes Offensive in December 1944, as the last German offensive at the west during the WWII. In the introduction the author states that German headquarters used the slump period of the Christmas of 1944 as well as the fact that the region of Ardennes was considered a calm location by the Allies Headquarters. It was the demanding terrain combined with extreme winter conditions, according to the Allies command, that did make Germans disable to lead any possible attacks. Those were the reasons why the region was considered at a low risk of German counter-attack. There was the area where the troops were sent to be reorganized and trained for battles. Almost similarly to the example of Guderian attack from 1940, the German tank troops crossed the weak allies defense and attacked through Ardennes, passing across the Rive Maas and re/conquer the port of Antwerp. They aimed at the cut off of the allies supplies, soldier and material transports. German led the attack to isolate 4 allied armies presuming that it would lead to a disaster at the front and finally to the dialogues on piece.

Military History. Belgium. WWII. Documentation. Ardennes- December 1944.

Ardenská ofenzíva¹ v decembri 1944 bola poslednou nemeckou ofenzívou na západnom fronte počas druhej svetovej vojny. Nemecké velenie využilo obdobie stagnácie amerického postupu pred príchodom Vianoc roku 1944, ako aj fakt, že oblasť Arden bola spojeneckým velením považovaná za pokojnú. Náročnosť terénu v kombinácii s náročnými zimnými podmienkami, podľa spojeneckého velenia, zabraňovali Nemcom viesť akékoľvek možné útoky. To boli dôvody, prečo boli Ardeny považované za sektor s malým rizikom nemeckého protiútoky. Do tejto oblasti posielané jednotky na preskupenie² a takisto aj nové jednotky na zacvičenie³.

Takmer analogicky, podľa vzoru Guderianovho útoku z roku 1940, mali nemecké tankové jednotky preraziť slabú obranu spojencov, zaútočiť cez Ardeny, prekročiť rieku Másu a zno-

1 Známa je aj ako Bitka o Ardeny, Bitka o výbežok (Battle of the Bulge), alebo Operácia Stráž na Rýne (Unternehmen : Wacht am Rhein).

2 2. americká divízia (2. US Infantry Division).

3 99. a 106. americká divízia (99. US Division, 106. US Division).

vu získať prístav Antverpy. Spojencom by tak zabránili v transportoch vojakov, materiálu a pohonných hmôt. Útokom mali byť izolované štyri spojenecké armády, čo podľa nemeckých predstáv malo vyvolať na západnom fronte katastrofu a viesť k rozhovorom o uzavretí mieru.⁴

Úspech celej operácie však závisel od viacerých rôznorodých faktorov: nízkej oblačnosti a sychravého počasia, ktoré by zabránilo použitiu spojeneckého letectva, rýchleho prielomu frontu a zabrania amerických skladov pohonných hmôt, obsadenia dôležitých križovatiek, získania dôležitých mostov neporušených a v konečnom dôsledku rozšírenia vzniknutých koridorov jednotkami postupujúcimi v druhej vlne.

Podľa plánov nemeckého hlavného velenia, hlavnou úlohou ofenzívy bolo, aby 6. tanková armáda Josefa „Seppa“ Dietricha prekročila rieku Másu medzi mestami Huy a Liege. 5. tanková armáda pod velením Baróna Hasso von Manteuffela mala za úlohu obsadiť dôležité križovatky v St. Vith, Bastogne, prekročiť rieku Másu medzi mestami Dinant a Andenne a pokračovať na Antverpy cez Brusel.

Na vytvorenie chaosu za americkými líniami mali špeciálne vycvičené skupiny šíriť nedôveru a paniku medzi americkými jednotkami. Tieto špeciálne skupiny, ktorým velil skúsený veterán Otto Skorzeny, boli tvorené nemeckými vojakmi, dokonale ovládajúcimi angličtinu, ktorí sa v amerických uniformách a so získaným americkým vybavením pohybovali za nepriateľskými líniami.

Na zablokovanie príchodu amerických posíl zo severu do priestoru operácie, malo byť 800 parašutistov pod velením plukovníka Von der Heydteho vysadených v ardenských kopcoch tak, aby kontrolovali mosty a dôležité križovatky.⁵

Führer Begleit Brigade bola zaradená ako záloha 5. tankovej armády, no po úvodnej stagnácii bola nasadená do akcie, kde významne zasiahla do bojov o St. Vith, Vielsalm a neskôr aj o Bastogne.

* * *

Prezentovaný dokument zo série ETHINT⁶ som objavil pri štúdiu materiálov vo vojenskom archíve vo Freiburgu. Je to kópia záznamu rozhovoru Otta Remera s americkým vyšetrovateľom, v anglickom jazyku.

Dokument je preložený tak, aby sa čo najviac zachovala pôvodná výpovedná hodnota a štruktúra jazyka. V texte sa objavuje veľa skratiek. Tieto skratky som uviedol do poznámok tak, ako ich uvádza pôvodný text aj s vysvetlením. Poznámky vyšetrovateľa aj historického editora americkej armády sú zachované v texte.

Kópia strojového prepisu tohto rozhovoru sa nachádza ako dokument ETHINT – 80, pod signatúrou ZA 1/340 vo vojenskom archíve vo Freiburgu v Nemecku (Das Bundesarchiv-Militärarchiv (BArch-MA) in Freiburg im Breisgau).

4 K tejto problematike pozri: REYNOLDS, Michael. *Ďáblův pobočník*. Plzeň : Mustang, 1997; WHITING, Charles. *Ardeny, tajná válka*. Brno : Jota, 2002; BROŽ, Ivan. Vtedy v Ardenách. In *Historická revue*, roč. XV, 2004, č. 10, s. 3-5; zo zahraničných publikácií pozri: ARNOLD, James A. *Ardenes 1944*. London : Osprey, 1997; PAL-LUD, Jean Paul. *Battle of the Bulge, Then and now*. New Harlow : Battle of Britain International Ltd., 1984.

5 K problematike tajných operácií pozri: WHITING, Charles. *Ardeny, tajná válka*. Brno : Jota, 2002; SKORZENY, Otto. *Mé velitelské operace*. Praha : Naše vojsko, 1994.

6 The European Theater Historical Interrogations, skratka pre Historické výsluchy vo vzťahu k európskemu bojiisku. Séria ETHINT obsahuje dokumenty zo spravodajských výsluchov rôznych nemeckých dôstojníkov.

ETHINT 80

15. august 1945

Rozhovor s generálmajorom Ottom Remerom

Führer Begleit Brigade v Ardenách

EUCOM : HD : OHGB⁷

Kópia 1

Historická divízia

Sekcia armády
Špeciálny personál, Armáda USA
Washington 25, D.C.⁸

12. júl 1949

Poznámka k: ETHINT 80

od: Kenneth W. Hechler
major, pechota (záloha)

Toto bol jeden zo série rozhovorov o ardenskej ofenzíve, ktorý bol vedený poručíkom Merriamom počas jeho približne dvojtýždňovej cesty po nemeckých zajateckých táboroch v strede augusta 1945. Žiaden záznam v nemčine sa počas tohto rozhovoru nerobil, vzhľadom na to, že poručík Merriam si robil poznámky ako tlmočník, prekladal odpovede generála Remera. Poručík Merriam pripravil túto správu na základe poznámok, ktoré si robil v angličtine.

Spomínam si na rozhovor s poručíkom Merriamom, ktorý sa udial krátko po rozhovore s generálom Remerom. Poručík Merriam poznamenal, že aj napriek tomu, že generál Remer si nepamätal dátumy viacerých konkrétnych bodov, celkovo Merriama nadchol taktickými a operačnými detailmi, ktoré si generál Remer pamätal. Tak ako všetky z týchto rozhovorov o Ardenách i táto správa musí byť použitá v spojitosti s rozhovormi a písomnými odpoveďami iných veliteľov v oblasti.

7 Skratka pre The U.S. European Command: Historical Division: a pravdepodobne Operation Headquarters Great Britain; teda Americké veliteľstvo pre Európu: Historická Divízia: a pravdepodobne Operačné veliteľstvo Veľká Británia.

8 Pečiatka. Department of the Army, Special Staff, United States Army, Washington 25, D.C.

(Tieto informácie sú založené na vtedajších rozhovoroch s poručíkom Merriamom a na všeobecnej znalosti štýlu práce, aký nadporučík⁹ Merriam používal.)

-i-

ETHINT 80 – ()

Názov: Führer Begleit Brigade v Ardenách
 Zdroj: generálmajor Remer, Otto
 Pozícia: veliteľ, Führer Begleit Brigade
 Dátum: 15. august 1945
 Miesto: Zajatecký tábor č.26¹⁰, 3. americká armáda¹¹, Bad Aibling Nemecko
 Vyšetrovateľ: nadporučík Robert E. Merriam
 Tlmočník¹²: Generálmajor (vtedy podplukovník¹³) Remer, vek 33, dostal velenie brigády ako odmenu za jeho časť v zastavení pokusu o puč 20. júla 1944 (poznámka editora: pozri ETHINT 63¹⁴). V tom čase bol Remer majorom a velil ochrannému práporu¹⁵, špeciálnej garde strážiacej okolie Hitlerovho hlavného stanu v Berlíne.

-ii-

Predslov

Tento rozhovor je jedným zo série rozhovorov zorganizovaných Historickou sekciou, ETO-USA¹⁶, a jej nasledovníkmi. Žiaľ, k dispozícii je len strojom písaný záznam v angličtine. Nie je známe, či počas rozhovoru bol vyhotovený záznam v nemčine, alebo či bol záznam vyhotovený vôbec, z tohto dôvodu nemôže byť overená presnosť prekladu. Nie je preto možné úplne zaručiť pôvodnosť a celistvosť tejto verzie rozhovoru. Opravené boli iba očividné chyby v hláskovaní, interpunkcii a gramatike. Všetky komentáre a dodatky vyšetrovateľa a editora sú jasne označené.

Le Roy S. Stanley¹⁷

9 1st. Lt – 1st. Leutenant. V celom texte označuje R. E. Merriama hodnosťou „Lt.“ čo zodpovedá slovenskej hodnosti poručík, len v dvoch prípadoch je označený hodnosťou „1st. Lt“, čo zodpovedá slovenskej hodnosti nadporučík.

10 PWE Camp # 26

11 Third US Army

12 Pravdepodobne ide o omyl. Malo tu byť „Okolnosti“ (v orig. Circumstances).

13 Obstlt.

14 Tento rozhovor pojednáva o príčinách zlyhania prebratia kontroly nad Berlínom z pohľadu Otta Remera.

15 Wach Bn (v angličtine Guard)

16 The European Theater of Operations, U. S. Army, Sekcia americkej armády pre európske bojisko.

17 Nad menom podpís.

kapitán, pechota
historický editor
21. jún 1948¹⁸

1. Po pokuse o puč 20. júla 1944 som naznačil túžbu byť preložený z Berlína priamo na front. Pred prevzatím velenia nad ochranným práporom som pôsobil ako veliteľ pluku obrnených granátnikov v divízii „Grossdeutschland“.¹⁹ Vodca sa dopyčul o mojej žiadosti o preloženie a zavolať si ma do svojho hlavného stanu, kde mi dal inštrukcie, aby som zorganizoval brigádu, ktorá sa mala volať „Brigáda Remer“²⁰. Pôvodne mala byť použitá v okolí jeho hlavného stanu v susedstve Rastenburgu. V tom čase bol vodca znepokojený nad správami, podľa ktorých ho nepriateľ plánuje zajať pomocou vzdušného výsadku na jeho hlavný stan. Moja brigáda mala byť použitá, aby sa zabránilo takejto udalosti.
2. Na začiatku sa brigáda skladala z Führer Begleit Battailion²¹, protiletadlového pluku Hermann Göring²² so 14 batériami rôznych protiletadlových kanónov, roty ťažkých zbraní (150 mm), roty útočných ženistov a roty 75 mm protitankových zbraní. Navyše, velil som B.V. (poznámka editora: pravdepodobne chybný preklad skratky z.b.V. (zur besonderen Verwendung) znamenajúca „pre špeciálne použitie“) 828 a 829, čo boli prápory starších mužov, ktorí strážili vodcov hlavný stan v jeho neprítomnosti. Keď bol vodca vo svojom hlavnom stane, kontrolu prevzal môj eskortný prápor.
3. Koncom novembra alebo začiatkom decembra 1944 odišiel vodca zo svojho hlavného stanu v Rastenburgu do Berlína a moja jednotka zostala nevyužitá. V tom čase som dostal rozkazy prestávať brigádu v rámci príprav na presun na západ, kde, ako mi bolo povedané, sa pripravoval útok. Hovoril som s vodcom aj s Keitelom, ale žiaden z nich v tom čase nespomenul pravú podstatu tohto útoku.
4. Moja reorganizovaná brigáda sa skladala z nasledujúcich jednotiek:
 - a. Velenie brigády, ktoré malo vlastné zloženie divízie. Predpokladalo sa, že brigáda sa rozšíri až na veľkosť divízie. Navyše, toto velenie malo aj spojovaciu rotu.
 - b. Vodcov eskortný pluk²³, zložený z:
 - (1). práporu obrnených vozidiel s piatimi rotami (väčšina obrnených vozidiel bola vybavená protiletadlovými zbraňami);
 - (2). motorizovaného práporu so štyrmi rotami;
 - (3). bicyklového práporu so štyrmi rotami;

18 Pečiatka

19 Pz Div „Grossdeutschland“

20 Brigade Remer.

21 Vodcovho eskortného práporu

22 Hermann Göring Flak Regiment

23 Führer Begleit Regt

- (4). roty pechotných diel (150 mm delá);
 - (5). protitankovej roty;
 - (6). ženijnej roty.
- c. Tankový pluk skladajúci sa z jedného tankového práporu od divízie „Grossdeutschland“²⁴, zloženého z piatich rôt tankov Panzer IV²⁴ (približne 45 tankov) a práporu útočných diel,²⁵ zloženého zo štyroch rôt s delami namontovanými na podvozku Panzer III²⁶ (približne 35 útočných diel).
 - d. Protiletadlový pluk Hermann Göring, zložený z jedného práporu ťažkých diel, skladajúceho sa zo štyroch batérií po šesť 88mm diel a jedného práporu samohybných ľahkých diel, majúcich jednu batériu štvorhlavňových guľometov, jednu batériu 20mm kanónov a jednu batériu 37mm kanónov.
 - e. Delostrelecký prápor zložený z dvoch ľahkých batérií, každej po šesť 105mm diel a jednej batérie so štyrmi 105mm delami.
 - f. Zdravotná rota.
 - g. Dve zásobovacie roty.
 - h. Dve muničné roty.
5. Asi osem dní pred začiatkom Ardenskej ofenzívy som sa dozvedel od Armádnej skupiny B²⁷ o samotnom pláne na útok. Moja jednotka bola v zálohe Armádnej skupiny B a mala byť nasadená tam, kde to bude potrebné. Bolo však povedané, že budem pôsobiť s 5. tankovou armádou²⁸. Brigáda bola vyložená z vlaku v oblasti Daun v čase od 10. do 12. decembra 1944.
 6. Počas prvých pár dní útoku som bol s generálom Manteuffelom (veliteľom 5. tankovej armády) v jeho hlavnom stane a 18. decembra 1944 mi dal rozkazy sa pohnúť vpred cez Prüm a Bleialf. Ráno 19. decembra 1944 bola naša brigáda rozťahnutá na ceste medzi Schönberg a St.Vith, s čelnými jednotkami, asi päť kilometrov východne od St. Vith. Cesty boli upchaté rôznymi druhmi jednotiek z rozličných útvarov, pretože všetky uviazli kvôli ťažkostiam v St. Vith.
 7. Manteuffel pôvodne plánoval nasadiť nás až po prielome, ale pre úplne upchaté cesty som vyslal svoje obrnené vozidlá spolu s jednotkami, ktoré útočili na St. Vith 19. decembra 1944, aby som zistil, či sa mi podarí obísť mesto z juhu. Tento útok v podaní 18. divízie ľudových granátnikov²⁹ zlyhal kvôli silnému odporu nepriateľa a extrémne presnej nepriateľskej delostreleckej palbe. Neboli sme schopní nájsť južnú cestu okolo St. Vith, a tak boli vydané rozkazy, aby sa brigáda presunula severne okolo mesta a zaútočila na tylo nepriateľských línii. (poznámka vyšetrovateľa: Generálmajor Remer poznamenal, že žiaden z jeho tankov sa nezúčastnil frontálneho útoku na St. Vith, keďže 18. divízia ľudových granátnikov mala so sebou svoje vlastné útočné delá.) V tom čase

24 V origináli Mark IV. Anglická terminológia používa na označenie nemeckých tankov nesprávne slovo Mark, znamenajúce verziu.

25 Myslí sa samohybné útočné delo. V nemčine StuG (Sturmgeschütz).

26 V origináli Mark III. Ref. 13.

27 A Gp B

28 Fifth Pz Army

29 18. Volks Gren Div

sme boli pod LVXI. peším zborom³⁰, ale stále sme dostávali rozkazy priamo od Man-teuffela a Modela (poznámka editora: veliteľ armádnej skupiny B).

8. Odpoľudnia 19. decembra 1944 sme sa začali presúvať severne okolo St. Vith. Už nám začal dochádzať benzín kvôli obrovskému zmätku východne od St. Vith a taktiež kvôli tomu, že sme mali iba 1,4 dávky, namiesto 3 dávok, ktoré sme mali mať. Trvalo nám asi dvanásť hodín, kým sme sa pohli vpred pre veľmi slabo riadenú premávku a hrozne upchaté cesty. Vlastne, rozkaz pre náš postup vpred smerom na St. Vith bol vydaný príliš skoro a výsledkom bol zmätok. Cesty okolo St. Vith na sever boli v hroznom stave a napriek tomu, že som pôvodne odmietal postup tým smerom, Armádna skupina B trvala na mojom presune smerom na severozápad od St. Vith. Bolo to 48 hodín pred tým, ako celá moja brigáda tento presun uskutočnila.
9. V noci z 19. na 20. decembra 1944 sme vykonali útok zo severu smerom na St. Vith pozdĺž cesty z Büllingenu. Tento útok bol vykonaný s jednou rotou tankov a jednou rotou pechoty a jeho cieľom bolo zistiť silu nepriateľa. Nepriateľský odpor bol príliš silný a výsledkom bolo, že sme sa presunuli na sever k mestečku Born a potom do lesa hneď južne od Born a severne od Nieder-Emmelsu.
10. Môj zámer bol presunúť sa do Vielsalm a potom do Salmchateau s cieľom dostať sa na hlavné cesty smerujúce na západ. Bolo mi však nariadené presunúť sa viac na juh. Brigáda bola počas obchádzky St. Vith roztrhaná a pre nedostatok paliva sme prišli o viacere tanky.
11. Na úsvite 20. decembra 1944 sme zaútočili s dvomi batériami útočných diel a práporom pechoty v smere na Nieder-Emmels a Ober-Emmels a obe mestá obsadili. Tento útok sa začal takmer okamžite, ako sme prišli na naše nové miesto zhromaždenia po presune okolo St. Vith.
12. 21. decembra 1944 som mal v zámere preskúpiť Brigádu severne od Nieder-Emmels a v tom istom čase som vyslal jeden prápor cez zalesnenú oblasť tesne na západ od Rodt (Sart-Lez-St. Vith) preveriť možnosti zablokovania hlavnej cesty zo St. Vith do Vielsalm a taktiež zistiť, či by bolo možné nájsť cestu pre naše tanky cez tieto lesy do Vielsalm. Ak by bol prápor úspešný, mali ho po tejto novej trase nasledovať tanky.
13. Úspešne sme vybudovali cestnú zátarasu a zistili, že na tejto trase bola značne veľká nepriateľská premávka. Myslel som, že nové jednotky zo 7. obrnenej divízie³¹ prichádzali smerom na St. Vith. Na tejto ceste sme zajali asi päť veliteľov jednotiek zo spomínanej divízie, ktorí potom pokračovali ďalej cez lesy juhozápadne od Rodt. Prápor sa potom pohol do bodu asi dva kilometre severne od Commanster (poznámka vyšetrovateľa: Bolo to od troch do piatich kilometrov za líniou 7. obrnenej divízie.), ale zistil, že cesty cez tieto lesy nie sú vhodné pre tanky.
14. Asi v rovnakom čase som dostal rozkaz zabráť mesto Rodt a potom sa pohnúť smerom

30 LXVI Inf Corps

31 7. Armd Div (US)

na západ. Prikázal som práporu v lesoch, aby sa vrátili späť zablokovať cestu St.Vith-Poeteau-Vielsalm. Cestou späť spozorovali pozície amerického delostrelectva blízko mesta Hinderhausen a z vlastnej iniciatívy ich jedna rota napadla. Nasledovala veľká prestrelka a potom konečne prápor pokračoval v ústupe. Keď sa dostali naspäť na hlavnú cestu, opäť sa stretli s nepriateľským odporom. (poznámka vyšetrovateľa: Prápor bol v tom čase veľmi rozptýlený a väčšina mužov sa presúvala na sever lesov po neúspešných pokusoch vytvoriť novú zátarasu na ceste do Vielsalm.) Dvanásť džípov, ktoré prápor získal pri prieskume južnej časti bojiska, bolo použitých, aby pomohli motorizovať bicyklový prápor. Tieto džípy boli znovuzískané americkými jednotkami počas presunu práporu na juh. Väčšina amerických veliteľov ušla počas bojov pozdĺž cesty. (poznámka vyšetrovateľa: Rozhovor s niektorými z týchto amerických veliteľov sa nachádzajú v záznamoch Historickéj sekcie, ETOUSA).

15. Po tom, čo väčšia časť našich tankov dorazila a zoskupila sa, dva prápory pechoty podporované asi dvadsiatimi piatimi tankmi zaútočili cez les na severozápad mesta Rodt. Mój plán bol presunúť jeden prápor pechoty s tankmi z Ober-Emmels smerom na Rodt a druhý prápor pechoty mal zablokovať cestu v zalesnenej oblasti na sever od Rodt. Tretí prápor mal útočiť na Rodt zo severu.
16. Jednotky útočiace z Ober-Emmels ráno 22. decembra 1944 boli zastavené značne silnou delostreleckou palbou a boli nútené presunúť sa do lesov asi 700 metrov severovýchodne od Rodt. Prápor útočiaci zo severu sa dostal do mesta, ale počas útoku utrpel ťažké straty. Tento prápor nemal podporu ťažkých zbraní ani tankov, čo spôsobilo vysoké straty. Mnoho mužov bolo zajatých, avšak, títo muži boli oslobodení, keď sa tanky konečne dostali do mesta. Získanie mesta Rodt bolo potom úspešne dokončené. Myslím si, že útok na Rodt viedol k pádu St.Vith. (poznámka vyšetrovateľa: Vlastne, pád St.Vith nastal v noci 21. decembra 1944, ale útok na Rodt značne oslabil novú americkú líniu, ktorá sa sformovala na západ od St.Vith ráno 22. decembra 1944).
17. Ráno 23. decembra 1944 sme zaútočili smerom na Hinderhausen. Vedeli sme, že v okolí Vielsalm boli boje, ale neboli sme si istí ich rozsahom. Pri útoku na Hinderhausen sme stratili niekoľko tankov, ale úspešne sme zničili dva alebo tri americké tanky. Ako sa Američania stiahli, prenasledovali sme ich krycie jednotky až do Commanster a potom do Rogery a Cirreux. Podvečer sa naše Predsunuté jednotky zakopali blízko zalesnenej oblasti na sever od Rogery. Boli pritom napadnuté slabým americkým útokom. Neskôr sme napadli veľkú kolónu amerických vozidiel, ktorá bola zoradená na ceste južne od Samlchateau. Keď som túto kolónu uvidel, vydal som rozkaz nerozstrieľať ju, ale radšej ju tesne nasledovať. Američania nás však zbadali, a tak sme zaútočili a vyradili pár tankov Sherman. V ten večer sme zničili asi päť amerických tankov. Američania nakoniec vyskákali zo svojich vozidiel a pokračovali smerom na západ pešo. (poznámka vyšetrovateľa: Táto jednotka, o ktorej hovorí generálmajor Remer, bola Bojová skupina Jones³² zo 7. obrnenej divízie. Niektoré vozidlá zo skupiny boli schopné uniknúť, ale pravda je, že po útoku Remerovej brigády a ďalších nemeckých jednotiek postupujúcich od juhu a zo západu, ostalo na bojisku mnoho opustených amerických vozidiel. Kolóna bola zastavená nepriateľskými jednotkami, ktoré získali Salmchateau a bola od-

32 Task Force Jones

rezaná od ústupovej cesty. Generálmajor Remer nevedel, aká jednotka obsadila Salmchateau, ale nebola to jeho Brigáda.)

18. Počas noci som zhromaždil Brigádu v oblasti na západ od rieky Salm, medzi Ottre a Provedroux a čakal som tam na ďalšie rozkazy. Organizácia mojej Brigády počas útoku príliš neutrpela, nakoľko sme zaviedli systém úderného hrotu³³, v ktorom bol čelný prápor nasledovaný ďalším práporom. Ak bol čelný prápor zničený, predbehol ho ten ďalší, ktorý bezprostredne pokračoval v útoku. Týmto spôsobom sme boli schopní sa posúvať dopredu postupne, bez dezorganizácie. Počas celej doby od 19. decembra 1944 som sa snažil dostať na juh na dobré cesty, ale bolo mi vždy rozkázané tlačiť ďalej na sever.
19. 24. decembra 1944 mi bolo prikázané pokračovať na západ a moje čelné jednotky dosiahli Regne a toto mesto obsadili. Ďalšia jednotka zabrala mesto Fraiture. Pôvodný plán pre moju Brigádu bol útok na sever od Fraiture. V tom čase sa však zbory úplne premiešali a nemal som potuchy, ku komu vlastne patrí. Aj keď sme boli pod velením Piatej tankovej armády, boli sme v oblasti Šiestej tankovej armády³⁴. Tento rozkaz, útočiť na sever, bol zmenený kvôli zmiešaniu armád a zborov, a namiesto toho moja Brigáda dostala rozkaz presunúť sa na západ k Ezeze. Neskôr som bol odklonený do Laroche rozkazom veliteľa LVIII. Tankového zboru³⁵. Bol som presunutý z oblasti Fraiture-Regne, kde už bolo priveľa jednotiek.
20. 25. decembra 1944 sme sa presunuli na západ a dorazili do Laroche, kde som dostal rozkaz v noci zhromaždiť jednotky na juh od Hotton a pripraviť sa na útok a dobytie mosta v Hotton nasledujúce ráno. Chceli sme preťať cestu Hotton-Marche, nakoľko sme vedeli, že americké jednotky ju používajú ako hlavnú trasu pre prisun posíl do oblasti. Moje rozkazy boli získať neporušený most v Hotton.
21. Ráno som zaútočil s dvomi prápormi pechoty a tankov z nášho zhromaždiska južne od Hotton na západnej strane rieky Ourthe smerom k mestu Hampteau. Úspešne sme obsadili Hampteau a pokračovali severne smerom na Hotton. V tom čase sme sa dostali pod ťažkú delostreleckú paľbu.
22. Práve vtedy, keď sa útok na Hotton začínal, dostal som rozkazy od veliteľa zboru, aby som sa okamžite presunul do oblasti Bastogne. Snažil som sa zmeniť tento rozkaz, pretože som nechcel prerušiť útok počas dňa. Takýto manéver je veľmi nebezpečný a môže viesť ku katastrofálnym následkom. Veliteľ zboru mi však nariadil presunúť sa okamžite, bez ohľadu na moju súčasnú situáciu a bol som nútený prerušiť môj útok. Stiahol som sa z línie a vyrazil smerom na Bastogne. Tanky zo 116. tankovej divízie³⁶, ktoré boli odrezané v oblasti Marenne, tam ostali naďalej uviaznuté kvôli môjmu odsunu. Presunul som moju Brigádu do Laroche a odtiaľ do Champlon a potom smerom na Bastogne. Naše zásoby benzínu boli veľmi malé a museli sme veľa našich vozidiel, ktoré ne-

33 Spearheads.

34 6. Pz Army

35 LVIII. Pz Corps

36 116. Pz Div

mali benzín, ťahať. Moje rozkazy v tomto čase boli útočiť južne od Bastogne a uzavrieť kruh okolo mesta.

23. 27. decembra 1944 sme sa pohli južne od Champlon na hlavnú cestu k Bastogne s úmyslom zaútočiť a získať mesto Sibret. Avšak predtým, ako sme sa dostali do Sibret, mesto bolo obsadené americkými jednotkami. Následne sa zmenili moje plány a namiesto toho sme postavili líniu protiletadlových diel³⁷ severne od Sibret pre prípad, že by sa americké tanky pokúsili pohnúť na sever. V tomto čase boli naše tanky a obrnené vozidlá odstavené na oboch stranách cesty Marche-Bastogne v Bois Herbaimont, kde boli nútené ukryť sa pred americkým letectvom.

- 23.³⁸ V tom čase sme zaujali obranné postavenie za spomínanou líniou protiletadlových diel ako našou hlavnou líniou (poznámka editora: hlavná línia obrany) a očakávali ďalší vývoj. Cez deň, preletela nad nami veľká skupina amerických transportných lietadiel smerom na Bastogne so zásobami a naše flaky deväť z nich zostrelili.

24. Americké jednotky vošli do mesta Chenogne, asi dva kilometre severne od Sibret, ale naše postupové jednotky tankov a pechoty sa pohli vpred a boli nasadené do útoku, ktorý vyhnal Američanov z Chenogne. Počas noci sa do Chenogne a do zalesnených oblastí severne presunul aj zvyšok Brigády. Našou úlohou bolo zaútočiť nasledujúce ráno na Sibret a odtiaľ juhovýchodne na Hompre, kde sme sa mali spojiť s kolónami 1. SS tankovej divízie³⁹ útočiacimi z východu, aby preťali cestu Bastogne-Arlon. (poznámka vyšetrovateľa: Odtiaľto generálmajora Remera opúšťa pamäť na dátumy a svoju výpoved prezentuje len ako sériu udalostí.)

25. Náš útok postupoval do kopcov severne od Sibret, ale v tom istom čase sa Američania na západ od nás presunuli na sever s dvomi obrnenými kolónami. S jednou juhozápadne od Sibret a druhou na hlavnú cestu do St. Hubert (30. decembra 1944). Náš prieskum zistil, že americké tanky sú v zalesnených oblastiach na západ a východ od Sibret. To v nás vzbudzovalo obavy, zvlášť keď útok nemeckej divízie na východ od Sibret nezaznamenal žiaden úspech. Myslím, že to bola 3. obrnená divízia⁴⁰. Počas dňa sme boli pod ťažkou delostreleckou paľbou.

26. Kým sme útočili smerom na Sibret, americká jednotka prerazila k našim západným pozíciám k mestu Hubermont, asi šesť kilometrov severozápadne od Sibret. Stiahol som časť mojej Brigády späť, aby som udržal mesto a úspešne sme zastavili americký prienik so stratou len troch alebo štyroch tankov v porovnaní s dvadsiatimi šiestimi americkými tankmi, ktoré sme vyradili. V tomto čase moje jednotky držali tri viac-menej susedné oblasti: pred mestom Hubermont smerom na juh; v Chenogne smerom na západ; a severne od Sibret smerom na juhovýchod. Mal som v každej oblasti prápor pechoty a väčšina tankov bola nasadená severne od Sibret.

37 Flak

38 Dva po sebe idúce odseky majú rovnaké číslo...

39 1. SS Pz Div

40 3. Pz Gren Div.

27. Americké jednotky sa presúvali na sever od nás na západe a taktiež aj na východe a myslel som, že je to koniec pre moju Brigádu. Bolo to 30. decembra 1944. Vysielačkou som oznámil zboru, že bojujeme svoju poslednú bitku a že by mali poslať posily. Poslal som tanky naspäť do Chenogne, aby zastavili americký postup na toto mesto. Vyradili sme pár amerických tankov a zvyšok sa stiahol. Toto stiahnutie dočasne upokojilo našu situáciu. V tom čase som bol pod operačnou kontrolou 3. obrnenej divízie.
28. Išiel som na veliteľstvo, aby som dostal ďalšie rozkazy, a tam sa ma opýtali, čo si myslím o situácii. Povedal som, že moja Brigáda je stále dosť silná preraziť, ak by na mojom pravom krídle udržali americký útok. Avšak, žiadne jednotky neboli k dispozícii, aby zastavili tento útok. Napriek tomu som dostal rozkazy znovu v noci zaútočiť na juhovýchod, tentoraz na západ od línie Chenogne-Villeroux. Cieľom tohto útoku bolo zablokovať cestu Bastogne-Neufchateau a ak by to bolo možné, pokračovať juhovýchodne a obsadiť mesto Assenois, asi dva kilometre juhovýchodne od Villeroux. 3. obrnená divízia vystriedala moje jednotky v Chenogne, ale boli vytlačení z mesta americkým tankovým protiútokom a americké jednotky pokračovali severne, aby prešli cestu Bastogne-Marche. Toto bol koniec našich plánov znovu obklúčiť Bastogne.
29. Počas prvých dní nového roka, celý náš sektor sa preskupoval. Proti nám stála najlepšia americká pešia divízia, s akou som sa kedy stretol. Boli to výborní bojovníci a mali aj špeciálne jednotky – mužov, ktorí hovorili po nemecky a prenikali za naše línie. Boli schopní odstrániť veľa našich hliadok. Počas toho obdobia sme zaujali líniu ležiacu približne na východ a západ v okolí Hubermont a v lesoch hneď na západ od Tillet.
30. V tom čase, zahájil nepriateľ ťažké tankové a pechotné útoky na naše línie, po sústreďenej delostreleckej palbe a leteckom bombardovaní. Napriek tomu, že americké pechotné útoky boli v tomto čase veľmi biedne organizované, stratil som celé dve roty jedného práporu v lesoch na západ od Tillet, keď americké špeciálne jednotky prenikli do lesa a odrezali ich. O niekoľko dní neskôr sme sformovali novú líniu, asi 1 500 metrov na sever, tiahnucu sa z pozície tesne na západ od Amberloup a na východ asi sedem kilometrov, kde sme sa spojili s 3. obrnenou divíziou, tesne na západ od cesty Bastogne-Marche. Udržali sme túto pozíciu počas niekoľkých dní, aj keď si presne nespomínam, koľko. Nakoniec sme sa presunuli na novú líniu, asi osem kilometrov východne od Bastogne pred mesto Longvilly, kde sme blokovali cestu idúcu z Bastogne do St.Vith. V tomto čase prešli pod moje velenie časti Vodcovej granátnickej brigády⁴¹.
31. Celý tento čas sme mali pohyblivú líniu a príležitostne sme museli poslať jednotky na pomoc susuednej divízii, ktorá držala líniu Bastogne-Vielsalm. Počas tejto doby sme postupne ustupovali, najprv na líniu jedného kilometra východne od Longvilly, stále blokujúc hlavnú cestu, a potom na novú líniu západne od Clerf. Boli sme konečne stiahnutí niekedy v polovici januára 1945 do oblasti severne od Bitburg.
32. 22. januára 1945 som bol povolaný do Berlína, kde mi bolo povedané, že moja Brigáda bude reorganizovaná na divíziu a bude poslaná na východný front. 25. januára 1945 začal prvotný presun smerom do oblasti Frankfurt-am-Oder, ale boli sme odklonení na oblasť Stettin-Stulp. Dostali sme posily vo forme tankov a pechoty a moja jednotka sa

41 Fuhrer Gren Brig.

teraz nazývala Fuhrer Begleit Division⁴². Na východnom fronte sme zostali do konca vojny.

33. Počas celej Ardenskej ofenzívy zničili naše tanky približne 178 amerických tankov. Stratili sme asi osemnásť tankov a útočných diel v dôsledku nepriateľskej palby a asi devätnásť tankov a útočných diel kvôli mechanickým a technickým ťažkostiam. Na konci operácie nám ostalo teda asi štyridsať tankov a útočných diel. Straty na životoch predstavovali približne dvetisíc mužov a na konci operácie sme mali iba zostavu pluku. Stratil som pár mužov v doplňovacích miestach, keď som prichádzal do oblasti, pretože bol vydaný rozkaz, že žiadna rota nesmie presahovať určitý počet mužov alebo tankov. Keďže všetky moje jednotky boli nad požadovaný limit pre útokom, musel som nechať týchto mužov k dispozícii v zálohe. Mohol som ich stiahnuť zo zálohy počas operácie, ale neurobil som tak, lebo som veril, že ma stiahnu, a týchto mužov som chcel mať v tom čase k dispozícii.
34. Naše posily nám boli zaslané priamo od tankovej divízie „Grossdeutschland“. Keďže táto divízia bola sformovaná ako armádna protiváha k SS, mali právo na vlastné zdroje posíl, do ktorých boli sústavne vyberaní najlepší muži dostupní v armáde. Takto si táto divízia dokázala zachovať najvyšší štandard a ja som sa mohol spoľahnúť na zdroj svojich posíl. Ostatné divízie museli prijímať bežné posily, kvalita týchto mužov, z ktorých bolo veľa vojakov zo záloh, bola značne nižšia oproti zálohám tankovej divízie „Grossdeutschland“.

42 Vodcova eskortná divízia.